

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr 138 (1242) 9. gads

Ceturtdien, 1958. g. 20. novembrī

Maksā 10 kap.

Padomju Latvijas RĪTDIENA

Kāda būs mūsu republikas rītdiena jaunā septiņgadu plānā sprausto uzdevumu gaismā? Uz to skaidru atbildi rodam N. S. Hruščova referāta tēzēs, ko apstiprinājis PSKP CK novembra plēnums.

Rūpniecības jomā tālāk attīstītā elektrotehnisko un radiotehnisko rūpniecību, aparātu un transporta mašīnu būvi, kā arī zivju rūpniecību. TUVĀKAJOS GADOS PADOMJU LATVIJĀ TIKS UZCELТАS UN REKONSTRUĒTAS VAIRĀKAS KĪMISKAS, ELEKTROTEHNISKAS UN MAŠĪNBŪVES RŪPNĪCAS. IEVĒROJAMI PAPLAŠINĀS ZVEJAS FLOTI UN RĪGAS ZVEJAS OSTU.

Lai nodrošinātu rūpniecības tālaku attīstību, krasī palielinās kapitālieguldījumus. TIE SASTĀDĪS 10,8 MILJARDUS RUBLU.

Rūpniecības produkcijas kopvērtība mūsu republikā septiņos gados PIEAUGS vairāk nekā 1,6 REIZES, bet mašīnbūves un metalapstrādāšanas produkcijas vērtība — PAT VAIRĀK NEKĀ DIVAS REIZES.

1965. GADĀ MŪSU REPUBLIKA RAŽOS 1,8 REIZES VAIRĀK GALĀS, 1,7 — 1,9 REIZES VAIRĀK PIENA, 1,8 REIZES VAIRĀK SVIESTA, 1,5 — 1,7 REIZES VAIRĀK CUKURBIEŠU NEKĀ 1957. GADĀ.

Iedzīvotāju NACIONĀLAIS IENĀKUMS, salidzinot ar esošo, PIEAUGS PAR 62 — 65 PROCENTIEM.

Zemāk atalgoto strādnieku un kalpotāju darba algas PALIELINĀS LĪDZ 500 VAI 600 RUBLIEM.

1962. GADĀ Latvijā, tāpat kā visā Padomju zemē, STRĀDAS VAIRS TIKAI 40 STUNDAS NEDEĻĀ, bet, SĀKOT AR 1964. GADU, SĀKS PĀRIET UZ 6 VAI 7 STUNDU DARBA DIENU UN 5 DARBA DIEINU NEDEĻU, tas ir, nedēļu ar divām atpūtas dienām.

Līdz ar to mūsu republikā, tāpat kā visā Padomju Savienībā, būs pasaulei visīsākā darba diena un visīsākā darba nedēļa.

Apspriež N. Hruščova tēzes referātam PSKP XXI kongresā

Ar lielu atsaucību nākotnieši uzņēma N. Hruščova tēzes referātam PSKP XXI kongresā. Vakar šo nozīmīgo dokumentu turpmākai komunisma celtniecībai apsprieda kolhoza „Nākotne” laudis. Atsaucīgus un apņēmības pilnus vārdus jaunās septiņgadu komunisma celtniecības programmas izpildei dzīvē teica bri-

gadieris b. Ľovāns, priekšsēdētājs b. Rušeniks, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Stepanovs.

Par godu PSKP XXI kongresam, kurā apspriedis vēsturiskos dokumentus, nākotnieši dos skaistu velti — ievedījumi pārsniegs savas saistības lopkopības produktu ražošanā.

A. Valvods

Apstrādā linus

Kolhoza „Darbs” lopkopīji linus nodot valstij tikai mātru gadu iegūst augstas līnu ražas un lielus naudas ieņakumus no linkopības. Arī šogad izaudzētā linu raža nebūs mazāka kā pērn.

Tagad, kad artelī pabeigti visi rudens lauku darbi, kolhoza linkopīji stājušies pie līnu apstrādāšanas. Šis darbs uzsākts abās kolhoza brigādēs. Šogad kolhozs nolēmis

Papildapmaksa palīdz izpildīt uzņemtās saistības

Sogad kolhoza „Latgales zieds” lopkopīji apņēmās kāpināt izslaukumu no katras govs par 540 litriem un no katras gada govs izslaukti vismaz 2300 litrus piena.

Kolhoza valde noteica par slaucēju darbu papildapmaksu, kas tās ieinteresēja darbā. Tagad redzams, ka uzņemtās saistības daudzas slaucējas sekmiņi izpilda.

Trešās brigādes slaucēja Veronika Barkovska jau uz šā gada 15. novembri no katras savas grupas 10 govs izslaukusi 2300 litru piena.

Tuvākajās dienās 2300 litru no katras govs būs izslaukusi arī šīs brigādes slaucēja Bronislava Rubene.

Arī ceturtās brigādes slaucējas savu apņemšanos pilda. Slaucēja Francisca Vaivode gada izslaukuma plānu izpildījusi jau 17. novembrī, izslaukot no katras govs 2300 litru piena. Tuvākajās dienās savas saistības izpildīs arī slaucēja Antonija Gusekova.

Piebarojot govis ar labu ābolīpu, kolhoza 3. un 4. brigādes lopkopīji nepielauj izslaukumu krišanos. Viņi drīzi izpildīs gada uzdevumu — izslauks no katras govs 2300 litru piena.

E. Jēkabsons,
kolhoza „Latgales zieds”
agronoms

Novosibirska ceļ jaunu zinātnisko pilsētiņu

Novosibirska 1200 ha plātībā ceļ PSRS Zinātņu akadēmijas Sibirijas nodaļu. Šeit tiks izvietoti četrpadsmiņi zinātniski-pētnieciskie institūti. Pašlaik jaunceļamajā pilsētiņā būvē pirmos trīs institūtu korpusus un dzīvojamās mājas zinātniekiem.

Visos celtniecības iecirkņos strādnieki un speciālisti stājušies darba sārķē par godu PSKP XXI kongresam. Viņi pieliek visus spēkus, lai līdz gada beigām nodotu ekspluatācijā zinātnisko korpusu un apmēram 40.000 m² apdzīvojamās platības.

Attēlā: PSRS Zinātņu akadēmijas Sibirijas nodaļas zinātniskās pilsētiņas dzīvojamās māju celtniecība.

TASS fotochronika

Kolhoza spēkiem uzceltā skola nodota ekspluatācijā

15. novembrī Rauniešu ciemā notika jaunuzceltā Dambīšu 4-gadīgas skolas atklāšana. Vorošilova kolhoza valdes priekšsēdētājs b. Agafonovs savā atklāšanas runā, apsveicis skolēnus pie jaunās skolas, kuru uzcelis kolhozs un ciema padome kopīgiem spēkiem, pārgriež lento un skolēnu rindas pazūd jaunās skolas klasēs. Tagad abu skolu nodaļu bērni mācīsies vienā skolā. Tepat ierādītas telpas skolēnu un skolotāju istabām.

Saņemot skolas atslēgu, skolotājs b. Jančevskis patei-

cās kolhoza valdei, kolhozniekiem — skolēnu vecākiem par to gādību, kāda tika pieleikta, lai uzceltu jauno skolu. Skolotāju un skolēnu vārdā viņš apņēmās pielikt vēl liejāku energiju, lai turpmāk visi skolēni mācītos teicami.

Ar skolas atklāšanu skolēnus un bērnu vecākus apsveica arī rajona pārstāvji bb. Kalniņš un Beļuka.

No skolēniem par šo jauno, skaisto velti pateicās Dambīšu skolas 4. klases audzēknis Bogdans.

J. Pakalns

Speciālista padoms

Pilnvērtīgu barības racionu kolhozu ganāmpulkam

Neskatoties uz to, ka pieturās vēl silts un samērā sauss laiks un mājlopi ik dienas tiek ganīti, tomēr ganībās zāle vairs neaug un lopiem pieejama tikai pāraugusi, nenoēsta, nocetējusi zāle. Šādai ganību zālei joti zema barības vērtība, tādēļ lopu piebarošanai šajā periodā joti svarīga nozīme.

Pārejas periodā mājlopupi barības devās jāieslēdz olbaltumvielām bagātākie barības līdzekļi. Kolhozs „Nākotne” ik gadus notur stabilus piena izslaukumus un nenovājina mājlopupi pārejas periodā no ganībām uz kūti stāvēšanu tādēļ, ka, samazinoties ganībās ganību zālei, lopiem piebaro 2—4 kg ābolīpa siena un arī sulīgo barību, lopbarības biešu un cukurbiešu lapas, kā arī lopbarības kāpostus, bet iztrūkstoši olbaltumu kompensē ar spēkbarības piedevu.

Savlaicīgas un pārdomātas lopu piebarošanas rezultātā arī kolhozos „Darbs” un Stalīna piena izslaukumi turas diezgan stabili. Pavisam citādi ir kolhozu Čapajeva, „Padomju Latvija”, „Gaisma”, „Zelta vārpa” un citu fermās. Neviens te nav domājis par lopu piebarošanu, kaut gan no rītiem, pēc salnām lopus nevar izdzīt ganībās. Tā Čapajeva kolhoza tākai nesen uzsākta piebarot skābbarību un arī ne visām grupām govs. „Dimants” divu slaucēju govis vēl atrodas šķūnī, šķiedeni no Ļīvānu spirta rūpnīcas neved, spēkbarības nav, rupjo barību nebaro, piena izslaukumi ar katru dienu samazinās, tādēļ arī kolhozs ieņem pēdējo vietu rājona piena izslaukumos no vienas govs novembra mēnesī.

Kolhozā „Padomju Latvija” bez valdes un brigadietū zīnas dažas slaucējas patvalīgi uzsākušas ziemāju salmu izbarošanu rītos. Tas, protams, nekādu redzamu efektu produktivitātes kāpināšanā nedod, jo salmi ir joti mazvērtīgs olbaltumvielām nabadzīgs barības līdzeklis un tos pašlaik, kad laukā dabūjama zāle, govis ne labprāt ēd. Jāsaka, ka šāda rīcība kolhoza valdei ar tās priekšsēdētāju d. Suhinīnu un lauksaimniecības speciālistiem priekšgalā nav ne ar ko attaisnojama.

Līdz 13. novembrim arī kolhozā „Zelta vārpa”, atskaitot biešu lapas, nekas cits netika piebarots. Arī tagad grupām, kas nav novietotas brigādes kopīgajā telpā, nekādu rupjo barību neizbaro. No tā arī redzami rezultāti: piena izslaukumi ik dienas samazinās.

Jāsaka, pavisam aizmirsti kolhozoz jaunlopi. No tiem mēs gribam izaudzēt augstrāžīgas govis. Tādēļ katrā kolhozā vadītājiem jābūt labiem saimniekiem un jaunlopu ēdināšana jānokārto nekavējoties. Tie jābaro tā, lai nodrošinātu to normālu augšanu un attīstību.

Visu mājlopupi ganīšana, būtbā šodien tās ir jau tikai pastaigas, jāturpina ik dienas visu ziemošanas periodu un līdztekus pārējiem barības līdzekļiem pietiekamā daudzumā un regulāri mājlopupi jāpiedod nepieciešamā minerālbarība, sāls, krīts, lopbarības kālki un kaulu milti, jo no tiem stiprā mērā atkarīga uzņemtās barības izmantošana.

V. Šņukute,
lauksaimniecības inspekcijas galvenā zootehnīke

P. Sils

Rajona labākie ļaudis

Kad dzīvē nosprausts mērķis

Kam gan nav nācīes redzēt neparastā ātrumā jojojošu ugunsdzēsēju automašīnu. Tās sīrēnas griezīgās skaņas jau laikus brīdina pārējo transportu — atbrīvojiet ceļu! ļaudis šādās reizēs zina, ka kaut kur izcēlies ugunsgrēks, ka fraud iet bojā ne tikai lielas materiālās vērtības, bet dažkārt arī cilvēku dzīvības.

Savos astoņos darba gados rajona brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrībā ūčeris Jānis Auzāns. Auzāns ne vienu reizi ir vadījis šādu mašīnu uz uguns postījuma vietu.

Taisnība, par Jāņa Auzāna darba prasmi varētu runāt daudz. Par to skaidri stāsta arī daudzie Goda raksti, patēriņas un pārmijas, kuras viņš saņemis astoņos gados. Taču viņa dzīves mērķis nav pavadīt savus darba gadus tikai pie automašīnas stūres. Nē, par to viņš pārliecīnājs vēl 1950. gadā, kad bieži pēc dežurās negulētām naktīm turpināja mācīties vakara vidusskolā.

— Uzsākot mācību gadu, — atmiņās kavēdamies stāsta b. Auzāns, — vakarskolas vienpadsmītā klasē bijām 4 skol-

A. Vīgants

nieki. Pēc neilga laika viņi skolu pameta un es paliku klasē viens pats. Vairākus mēnešus skolotāji stundas pasniedza man vienam, bet pēdīgi audzēkņu trūkuma dēļ šo klasē likvidēja. Pēc trim gadiem vakarskolas pēdējā klasē jau bija kupls skolnieku skaits un tad arī man rādās izdevība pabeigt vidusskolu.

Tas bija pirms pieciem gadiem. Taču visu šo laiku b. Auzāns nav šķīris darbu no mācībām. Klūt par auto inženieri — konstruktori, bija viņa ciešākā apņemšanās. Protams, šodien viņš vēl tas nav, bet labās sekmes Rīgas Politehniskā institūta mehānikas fakultātē liek ticēt, ka savu mērķi b. Auzāns sasniegis. Neklāties celā viņš jau pabeidzis institūta trešo kursu.

Trīsdesmit piecu gadu veicumā dažs labs mēdz teikt — mācīties man jau par vēlu. Bet tā nedomā Jānis Auzāns. Katru brīvo brīdi viņš var redzēs noliekušos par mācību grāmatām un risinot sarežģītas matemātiskas formulas vai rīkojoties ar logaritmu lineālu.

Priekšzīmīgs darbs un uzcītgās mācības jau daudzus gadus vijas cauri Jāņa Auzāna dzīvei.

Būdams pirmās klases ūčeris, b. Auzāns šajos gados ir sagatavojis vairāk nekā 90 motociklu un automašīnu vadītāju. Arī pašlaik rajona brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības telpās vairākas reizes nedēļā uz mācībām saiet nākamie motociklu vadītāji. Noraugoties kursu vadītāja b. Auzāna darbā, nemanot rodas doma — kā gan viņš visu to iespēj savienot ar tiešo darbu un mācībām? Taču dzīvē nospraustais mērķis tam dod spēkus.

A. Vīgants

Kas ir Botkina slimība

Botkina slimība ir vispārēja infekcijas slimība, kuru izsauc sevišķs virus. Slimība iedarbojas uz cilvēku barības sistēmu, aknām. Bieži slimības laikā cilvēks dzeltē.

Botkina slimības izsaucējs virus ļoti izturīgs pret ārējo faktoru iedarbību. Ar šo slimību var saslimt kā atsevišķas personas, tā arī kolektīva grupas.

Slimības pārnesējs un izplatītājs ir saslimušais cilvēks. Slimības virusus inficētajā personā var atrast kā asinīs, tā arī organisma izdalījumos. Viruss organismā nokļūst caur barības uzņemšanas orgāniem, bet tos pārnes no saslimušā ar nefrām rokām, inficētiem produktiem, ūdeni un citiem priekšmetiem. Vasaras laikā virusa pārnesējas var būt arī mušas.

Ar Botkina slimību saslimst visu vecumu cilvēki, taču visvairāk ar to inficējas bērni līdz 6 gadu vecumam. Saslimšanas gadījumi sastopami visu gadu, tomēr novērots, ka

visvairāk saslimšanas gadījumu ir rudens mēnešos.

Botkina slimība noris galvenokārt divās formās: ar dzeltenīgumu un bez tā.

Saslimšanas pirmajās divās trijās dienās temperatūra ir 38–38,5 gradi. Slimnieks jūt nogurumu, nav apetītes, dažreiz iekaist elpošanas sistēmas augšējie ceļi. Bieži slimajam slikta sajūta, vemj, ciets vēders vai caureja.

Pēc nedaudz dienām sajūtas sāpes labajos sānos, aknu tuvumā. Pēdējās palieeinās. Urīns tumšā krāsā. Pēc tam acu āboli kļūst iedzelteni, vēlāk arī āda. Dzeltenums ātri pieaug.

Slimība norit vieglā, vidējā vai smagā formā. Tā ilgst 3–5 nedēļas, dažreiz pāriet hroniskā. Smagā formā slimīgiem atrofējas aknas un slimība var beigties ar nāvi. ļoti smagi slimība norit sievietēm-grūtnieciem un padzīvojušiem cilvēkiem.

Visus saslimušos jāārstē slimīcā, jo Botkina slimība

ir lipīga un prasa ārstēšanas periodā stingri noteiktu dietu un ārstēšanās režīmu.

Saslimušais nevar inficēt veselos cilvēkus ar Botkina slimību pēc 21 dienas kopš parādījās dzeltenuma pazīmes. Pēc izrakstīšanas noslimīcas slimajam stingri jāievēro noteikta dieta, jo tikai tā nodrošina pilnīgu izveslošanos un izslēdz pāreju uz hronisku slimību ar Botkina slimību.

Vietas, kur dzīvoja Botkina slimnieks, gultas piederumi, veļa un citas mantas jādzīnīcē. Slimā izkārnījumi uz 3 stundām jāapplej ar 10-procentīgu hlorkaļķa šķīdumu. Saslimušajam jālieto atsevišķa ēdienu trauki, apgērbs un citi piederumi. Jāievēro personīgās higīnēas noteikumi.

Izpildot visus profilaktiskos pasākumus, var samazināt saslimšanas gadījumus ar Botkina slimību.

T. Babajeva,
Ārste

Izcilas igauņu cūkkopes pieredze

VECĀKU LEKTORIJS

Skolas un vecāku kopējs uzdevums uzaudzināt pilnvērtīgu padomju cilvēku, lai tas dzīvē būtu sagatavots ražošanas darbam.

Tāpēc pieredzes apmaiņas nolūkā šā gada 16. novembrī Līvānu kultūras namā pulcējās I un II vidusskolas audzēkņu vecāki un skolotāji, lai noklausītos skolotājas Studeres referātu — „Vienotītas prasības skolā un mājās“.

Ar bagātu pieredzes materiālu skolotāja Studere daļījās ar vecākiem, izceļot, cik svarīgas bērnu audzināšanā ir tēva un mātes vienotas prasības gimenē.

Arī skolotāja Solovjova bija rūpīgi sagatavojuusi tematu „Kulturālu iemaņu ieaudzināšana skolēniem“. Savā referātā audzinātāja bija ievisusi arī atmiņas par Leņinu, kurās izpaudās cieņas parādīšana sieviete-mātei, meiteņei-skolnieci, kas var kalpot mūsu jaunatnei par paraugu.

Skolas un mājas dzīves apskats izraisīja no vecāku pušes jautājumus un vēlējumus par iekustinātām un citām tēmām. Piemēram, b. Veigure izteica vēlēšanos, lai skolē-

niem būtu pieietama konsultācija ar acu ārstu Līvānos, kas atviegloju vecākus, jo nebūtu jāmēro ceļš uz Daugavpili.

Lektorija programmu kuplināja I un II vidusskolas audzēkņu priekšnesumi.

Izteiksmīgi un raiti riteja 6. klašu audzēkņu izpildījumā montāžā, veltīta komjaunatnei, 7. klašu skolēnu vingrojums ar bumbīnu un dejās Līvānu I vidusskolas skolotāju Rudzītēs, Kristovskas un Īdres vadībā.

Labu takta izjūtu, saskaņotu ar auguma kustībām parādīja dejās Līvānu II vidusskolas 1.–4. klašu audzēkņi savu skolotāju Stepanovas, Jakovjevas, Serovas un citu vadībā.

Atsaucīgi vecāku interesēm bija arī kultūras nama darbinieki, kuri noorganizēja vecākiem atpūtas brīžus ar bezmaksas kino izrādi, ko redzēja arī audzēkņi, kas piedalījās priekšnesumos.

Šīs lektorijs iepriecināja vecākus, un tie aiznesa sev līdz klusas pārdomas, gan ierosmes turpmākam audzināšanas darbam.

Vecāku komiteja

Lai lasītāji būtu apmierināti

Ieejot rajona bibliotekā, lai sītājs šeit redz glīti un gaujīgi iekārtotas vitrīnas, stendus un plakātus, kuri aicina iepazīstītām un citām tēmām. Piemēram, b. Veigure izteica vēlēšanos, lai skolē-

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

— Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, — tā aicina vitrina, kurā parādīti mūsu rakstnieku vērtīgākie darbi par padomju jaunieša nojeto cīņu un uzvaru ceļu. Bibliotekas vadītāja Z. Krimīna un bibliotekāre L. Kursīte daudz dara, lai propagandētu grāmatu. Par to liecina daudzie stendi

vietojuši literatūru tematām „Ko lasīt par komjaunatni“.

Šī grāmata tev jāizlasa jaunieti, —